

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของกลุ่มบำบัดตามแนวคิดของชาลอมต่อการเพิ่มความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายที่เสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตอนที่ 2 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองวัยรุ่นชายเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะเวลาติดตามผล 1 เดือน ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 3

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 4

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบเป็นรายคู่โดย วิธี Bonferroni แสดงไว้ในตารางที่ 5

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 12)		กลุ่มควบคุม (n = 12)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ				
14 ปี	2	16.7	5	41.7
15 ปี	10	83.3	7	58.3
เกรดเฉลี่ย				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00	2	16.6	1	8.3
1.01-1.50	2	16.6	0	0
1.51-2.00	3	24.9	4	33.2
2.01-2.50	3	24.9	3	24.9
2.51-3.00	2	16.6	4	33.2
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500-1,000 บาท	3	24.9	2	16.6
1,001-2,000	9	74.7	8	66.4
2,000-3,000	0	0	1	8.3
มากกว่า 3,000 ขึ้นไป	0	0	1	8.3
กลุ่มทดลอง Min = 400, Max = 1800				
กลุ่มควบคุม Min = 800, Max = 3100				
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู				
ปล่อยปละละเลย	1	8.3	0	0
เอาใจใส่มากเกินไป	0	0	3	25
มีเหตุผล	9	75	7	58.3
บังคับเข้มงวด	2	16.7	2	16.7

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง	(n = 12)	กลุ่มควบคุม	(n=12)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว				
ถ้อยทีถ้อยอาศัย	10	83.3	10	83.3
บิดาปกป้องมากเกินไป	1	8.3	1	8.3
ไม่ลงรอยกับพี่น้อง	0	0	1	8.3
บิดาและมารดาปกป้องมากเกินไป	1	8.3	0	0
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน	10	83.3	11	91.7
ทะเลาะวิวาท	2	16.7	0	0
รู้สึกค้อยกว่าพี่น้อง	0	0	1	8.3

จากตารางที่ 1 พบว่า วัยรุ่นชายที่เสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.3 ส่วนกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.3 เกรดเฉลี่ยของกลุ่มทดลองส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1.51-2.00 และ 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 24.9 เท่ากัน ส่วนกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51-2.00 และเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 33.2 เท่ากัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มทดลองอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 74.7 โดยมีรายได้ที่น้อยที่สุด 400 บาท รายได้มากที่สุด เท่ากับ 1,800 บาท ส่วนกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.4 รายได้ น้อยที่สุด 400 บาท รายได้มากที่สุด เท่ากับ 1,800 บาท ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มทดลองส่วนใหญ่เป็นแบบมีเหตุมีผล คิดเป็นร้อยละ 75 ส่วนกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเป็นแบบมีเหตุมีผล คิดเป็นร้อยละ 58.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่เป็นแบบถ้อยทีถ้อยอาศัย คิดเป็นร้อยละ 83.3 เท่ากัน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่เป็นแบบช่วยเหลือเกื้อกูลกัน คิดเป็นร้อยละ 83.3 ส่วนกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นแบบช่วยเหลือเกื้อกูลกัน คิดเป็นร้อยละ 91.7

ตอนที่ 2 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองวัยรุ่นชาย
 เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ
 ติดตามผล 1 เดือน ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ระยะก่อนการ ทดลอง	ระยะหลังการ ทดลองเสร็จ สิ้นทันที	ระยะ ติดตามผล 1 เดือน	ระยะก่อน การทดลอง	ระยะหลังการ ทดลองเสร็จ สิ้นทันที	ระยะ ติดตามผล 1 เดือน
1	86	99	94	87	80	92
2	87	110	100	95	78	70
3	81	91	92	97	87	78
4	94	96	103	86	76	68
5	86	90	92	85	80	73
6	80	109	110	90	63	65
7	85	76	78	94	90	89
8	83	103	86	80	76	72
9	85	99	89	88	76	70
10	108	109	118	88	72	94
11	83	101	122	90	89	89
12	84	93	93	84	85	73
X	87.50	100.50	100.50	88.67	79.33	77.75
SD	7.72	13.26	13.92	4.89	7.72	10.34

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้นทันทีและระยะติดตามผล 1 เดือน พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้นทันทีและระยะติดตามผล 1 เดือน ในกลุ่ม ทดลองเป็น 87.50 (SD = 7.72), 100.50 (SD = 13.26) และ 100.50 (SD = 13.92) ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองเป็น 88.67 (SD = 4.89), 79.33 (SD = 7.72), และ 77.75 (SD = 10.34) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของ วัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลา ของการทดลอง

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองวัยรุ่น ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการ ทดลอง

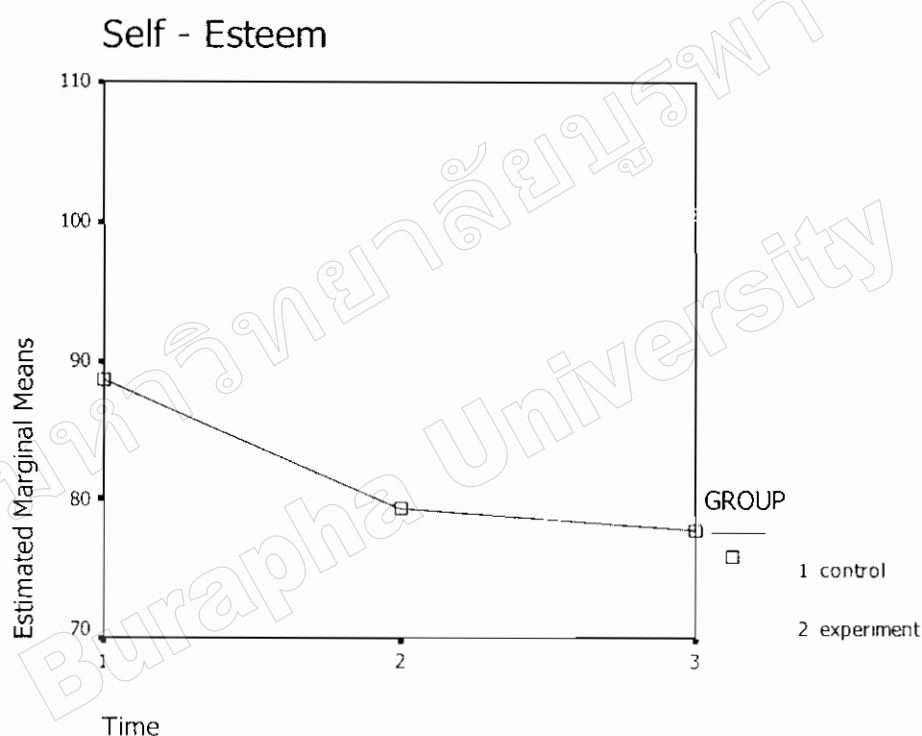
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม				
การทดลอง	3655.13	1	3655.13	18.85*
ความคลาดเคลื่อน	4265.75	22	193.90	
ภายในกลุ่ม				
เวลา	13.02	1	13.02	.19
กลุ่มและเวลา	1716.02	1	1716.02	25.40*
ความคลาดเคลื่อน	1060.38	22	48.20	

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาการทดสอบระหว่างกลุ่มในภาพรวม โดยไม่คำนึงถึงเวลาจะ เห็นว่าการทดสอบอิทธิพลของ โปรแกรมกลุ่มบำบัดตามแนวคิดของยาอมส่งผลให้ค่าคะแนน เฉลี่ยความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายที่เสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 18.85, p < .05$) หมายถึง โปรแกรม

กลุ่มบำบัดตามแนวคิดของชาลอมมีผลทำให้ค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่า การทดสอบอิทธิพลร่วมของการทดลองกับค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($F = 25.40, p < .05$) คือทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบการเปลี่ยนแปลงของแต่ละช่วงเวลาค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในแต่ละช่วงเวลาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 18.85, p < .05$) จึงได้นำเสนอรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ ในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 รูปแบบของการปฏิสัมพันธ์

จากภาพที่ 3 พบว่า ก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ของวัยรุ่นชายที่เสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าใกล้เคียงกัน แต่หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล 1 เดือน มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง โดยหลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล 1 เดือน วัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

สูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองนั้นส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง วัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง วัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	2688.17	1	2688.17	22.85	<.001
ภายในกลุ่ม	2587.67	22	117.62		
ผลรวม	5275.83	23	2805.79		

** p < .001

จากตารางที่ 4 ผลวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยคุณค่าในตนเอง วัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มทดลอง ระยะก่อนการทดลอง

หลังการทดลอง และระยะหลังติดตามผล มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F_{1,22} = 22.85, p = .000$)

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบเป็นรายคู่ วิธี Bonferroni

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบวิธีการทดลองก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล 1 เดือนของกลุ่มทดลองต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์	$\bar{X}$	SD	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	p-value (One-tail)
ระยะก่อนการทดลอง	87.50	7.72		
ระยะหลังการทดลอง	100.50	13.26	13.00	< .001
ระยะก่อนการทดลอง	87.50	7.72		
ระยะติดตามผล 1 เดือน	100.50	13.92	13.00	.001
ระยะหลังการทดลอง	100.50	13.26		
ระยะหลังติดตามผล	100.50	13.92	0	1.00
				F – 9.84, df = 2, p < .05

* p < .05

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มทดลองมีการเปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นชายที่เสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ระหว่างระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และติดตามผล 1 เดือน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F – 9.84, p < .05) เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที พบว่า เมื่อเปรียบเทียบก่อนการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ย 87.5 (SD – 7.72) หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันทีมีค่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 100.5 (SD 13.26) ซึ่งคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างระยะก่อนการ

ทดลอง ติดตามผล 1 เดือน พบว่า วัยรุ่นชายที่เสี่ยงต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ที่ได้รับ โปรแกรมกลุ่มบำบัดตามแนวคิดของยาลอม เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ย 87.5 (SD = 7.72) ในระยะติดตามผล มีค่าคะแนนเฉลี่ย เพิ่มขึ้น 100.5 (SD = 13.92) ซึ่งคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่าง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันทีและติดตามผล 1 เดือนมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเสร็จสิ้นทันทีที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย 100.5 (SD = 13.26) มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่ต่างจากติดตามผล 1 เดือน ซึ่งในระยะติดตามผล 1 เดือน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 100.5 (SD = 13.92) พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระยะติดตามผล 1 เดือน ไม่แตกต่างกันจากหลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University